

از مطالعه این نشریه در زمان تفیلا وفواندن توراہ فودداری فرمایید.

אברהם אבינו

11 آذار 5780

جهت حفظ قدوسیت این نشریه از دور انداختن آن فودداری فرمایید.

תוצאה

5 תארי רוש נג

میخائل به گبریئل دستور داد دستان خود را پر از ذغال نماید و آن را در شهر یروشالیم بریزد و شهر را آتش بزند.

از این گمارا نیز معلوم می‌شود با اینکه قوم ییسرائل در آن دوره گناهان زیادی داشتند ، با این وجود نابودی و گالوت بر آنها حکم نشد تا اینکه به عبادت بیت‌همیقداش و موارد معنوی بی‌احترامی نمودند.

به دلیل این بیاحترامی ، بیت‌همیقداش ویران گشت و قوم ییسرائل به گالوت بابل رفتند و در بابل توبه نمودند و مزکی به معجزه پوریم شدند و به سبب معجزه پوریم فهمیدند این عبادت خد-اوند در بیت‌همیقداش است که از آنها محافظت می‌نماید. زیرا مردخای کودکان را جمع کرده بود و مشغول آموزش هالاخاهای عومر بود. هامان به سراغ او آمد و پرسید: "شما چه می‌آموزید؟"

مردخای در پاسخ فرمود: "هالاخاهای عومر".

هامان پرسید: "این عومر چیست؟"

مردخای در پاسخ فرمود: "وقتی بیت‌همیقداش آباد بود ، قربانی عومر تقدیم می‌کردیم".

هامان پرسید: "این قربانی عومر از طلا یا نقره است؟"

مردخای در پاسخ فرمود: "هیچکدام ، از جو".

هامان با تعجب پرسید:

"پس شما چقدر جو تقدیم می‌کنید؟"

مردخای در پاسخ فرمود: "به اندازه یک مشت".

هامان گفت: "این یک مشت جو شما ده کیکار (هر کیکار 51 کیلوگرم است) طلای من را پس زد!". (هامان به اخشوروش ده کیکار طلا رشوه داده بود تا با حکم نابودی قوم ییسرائل موافقت نماید).

با معجزه پوریم ، هم هامان که از نسل عمالق بود و هم قوم ییسرائل فهمیدند عبادت بیت‌همیقداش چقدر اهمیت دارد ، چون اگر فقط آموزش این هالاخا این قدرت را داشت که بتواند آنها را از نابودی نجات دهد ، پس صد البته خود عبادت ، از قوم ییسرائل محافظت می‌نمود.

در زمان یونانیها نیز قوم ییسرائل به عبادت بیت‌همیقداش بی‌احترامی نمود و این عبادت را ساده گرفت (تفسیر هتخ بر شولخان عاروخ ، قسمت اورخ خיים ، فصل 670) و همین باعث گالوت در زمان یونانیها گشت و وقتی

این شبات ، شبات زاخور نام دارد. همواره در شبات قبل از پوریم ، موظف هستیم ، پاراشای زاخور را بخوانیم و به یاد داشته باشیم نسل عمالق باید از دنیا پاک شوند.

در انتهای پاراشای بشلخ خواندیم: "این مورد را برای یادبود در کتاب بنویس و در گوش یهوشوع بگذار ، من یاد عمالق را از زیر آسمان پاک می‌کنم... خد-اوند به صندلی سلطنتی خود قسم خورد که تا دوران دور با عمالق در جنگ خواهد بود".

باید فهمید گناه عمالق چه بود که تا این حد ، خد-اوند سخت می‌گیرد ، موردی که در هیچ قوم دیگر دیده نشد. خد-اوند تا این حد سخت گرفت که تا وقتی که عمالق روی دنیا هست ، گویی نه نام خد-اوند و نه صندلی سلطنتی او کامل است.

در پاراشای کی‌تسه توراہ در مورد گناه عمالق توضیح می‌دهد و می‌فرماید: "تو در راه بودی و عمالق تو را سرد کرد و تمام سدهای راه را برای تو فراهم کرد".

پس معلوم می‌شود گناه عمالق سرد کردن قوم ییسرائل بود. باید فهمید این سرد کردن چه معنی و مفهومی دارد.

میدرارش تنخوما در پاراشای کی‌تسه می‌نویسد:

قوم ییسرائل بلد نبودند آروغ بزنند تا اینکه عمالق آمد و به آنها یاد داد. و عمالق این مورد را از پدر بزرگ خود عساو آموخته بود. وقتی که عساو اولزادی خود را فروخت ، آروغ زد و به اولزادی بی‌احترامی نمود.

عساو اولزادی یا همان عبادت در بیت‌همیقداش را فروخت و به این مورد معنوی و مقدس بی‌احترامی نمود و به علامت بی‌احترامی آروغ زد. حال قبل از اینکه قوم ییسرائل توراہ را دریافت نمایند ، عمالق آمد و به آنها یاد داد به موارد معنوی و مقدس بی‌احترامی کنند.

گمارا (مسخت یوما ، برگ 75 ، صفحه اول) می‌فرماید:

خد-اوند به یخزقل هناوی نشان داد تقریباً بیست و پنج نفر در هیخال بیت‌همیقداش ایستاده‌اند که پشت آنها به طرف هیخال است و به خورشید تعظیم می‌کنند و در هیخال مدفوع خود را انجام می‌دهند. همان موقع خد-اوند رو به میخائل نمود و فرمود:

"میخائل ، ملت تو در برابر من گناهکار شده‌اند".

1 اگر در کیفیت و کمیت مطالب این نشریه (آی ، پیشنهاده و یا سوالی در امور هالاخا و زندگی روزمره دارید از اتمام لطف

در توضیح این مورد می‌توان گفت: وقتی قوم بیسرائل قدرت عبادت خد-اوند و میصواها را دیدند، با خواست قلبی خود میصواهای توره و عبادت خد-اوند را بر خود قبول نمودند.

ما نیز باید به میصواهای توره و عبادت خد-اوند احترام گذاریم و از صمیم قلب این میصواها را انجام دهیم تا به زودی مزکی به نجات کامل و آبادی بیت‌همیقداش شویم.

برای عبادت در بیت‌همیقداش جانفشانی کردند، خد-اوند برای آنها معجزهٔ خنوکا را انجام داد.

گمارا (مسخت شبات، برگ ۸۷، صفحهٔ اول) می‌نویسد:

”در زمان دریافت توره، قوم بیسرائل توره را اجباراً دریافت کردند ولی پس از معجزهٔ پوریم، قوم بیسرائل توره را با خواست قلبی خود قبول نمودند.“

کفاره گناه بدگویی

هم چنان که گفته شد، آموزش توره نیز گناه بدگویی را کفاره می‌کند. به همین جهت باید سعی نمود در طول شبانه‌روز، هر زمان که وقت خالی داریم، آن را با آموزش توره پر نماییم. هر چقدر بیشتر مشغول آموزش توره شویم، قدوسیّت درون ما قوی شده و غریزهٔ بد را از ما دور می‌نماید. برای جلوگیری از غیبت‌گویی، اول از همه باید هلاخاهای غیبت و بدگویی را آموخت، حداقل روزی دو هلاخا و نیز باید موارد پند و اندرز در مورد غیبت و بدگویی آموخت که تمام این موارد در کتاب نگهداری از زبان نوشتهٔ خافص خبییم آمده است. با خواندن این کتاب، فرد تواناییهای مهمی را در نگهداری از زبان به دست می‌آورد.

در برخی کنیساها، بیشتر در نزد جماعت‌های سفارادی، عادت دارند فوراً پس از تفیلائی مینخا، تفیلائی عرویت را می‌خوانند و به این صورت، تفیلائی عرویت و قرائت شمع بیسرائل را زودتر از موقع می‌خوانند و منتظر زمان این تفیلا که پس از در آمدن سه ستارهٔ بزرگ است، نمی‌مانند. درست است که پس از رسیدن وقت تفیلائی عرویت، دوباره شمع بیسرائل را می‌خوانند، ولی باید دانست از نظر هلاخا این مورد پر از اشکال است و آن دانشمندان توره که این مورد را مجاز داشته‌اند، خیلی سخت و تحت شرایط مخصوصی این مورد را مجاز داشته‌اند، زیرا در زمان آنها بسیار سخت بود که دوباره جماعت را برای تفیلائی عرویت جمع کنند. ولی امروزه که برق و روشنایی هست و مردم در شب نیز به این طرف و آن طرف می‌روند و به موارد خود رسیدگی می‌کنند، برای هیچ کس مزاحمت ایجاد نمی‌شود که ۱۵ تا ۲۰ دقیقه دیرتر به خانه بروند و به این صورت هم تفیلائی عرویت را سر وقت بخوانند و هم از این زمان برای آموزش توره استفاده نمایند. به این صورت هم جماعت از آموزش توره بهره می‌برند و هم تفیلا را سر وقت می‌خوانند.

باشد رضای خد-اوند که در خواندن تفیلا و آموزش توره بیشتر تلاش کنیم و فکر و قلب ما مشغول توره و تفیلا باشد و وقت نداشته باشیم در مورد بدیهیهای دیگران فکر کنیم و به این صورت اشتیاقی نداشته باشیم که در مورد دیگران بدگویی نماییم.

باید دانست زبان، قلم فکر و قلب است و هر چقدر ذهن و قلب خویش را با توره و تفیلا مقدس کنیم، دهان ما سخنان مقدس خارج می‌کند و فقط خوبیهای دیگران را می‌بینیم و به این صورت هم در این دنیا و هم در دنیای آخرت، خوبی از آن ما خواهد بود.

در این پاراشا می‌خوانیم خد-اوند، دستور می‌دهد برای اهرون و فرزندانش لباسهای مقدس تهیه شود. گمارا در مسخت یوما توضیح می‌دهد این لباسهای مقدس، گناهان قوم بیسرائل را کفاره می‌کردند. این گمارا را در تفیلائی موساف روز کیبور ذکر می‌کنیم. بر طبق این گمارا، کت کهن گادول گناه بدگویی را کفاره می‌نماید. در توضیح این مورد آمده است: فردی که بدگویی می‌کند، با صدای خود خطا می‌نماید. و در انتهای کت کهن گادول، زنگوله وجود داشت و وقتی کهن گادول تکان می‌خورد، این زنگوله‌ها صدا می‌نمودند و به این صورت گناه بدگویی را کفاره می‌کردند. در انتهای پاراشا، توره دستور می‌دهد که باید مذبح درون بیت‌همیقداش را ساخت که بر روی این مذبح، صبح و بعد از ظهر قطورت را تقدیم می‌نمودند. گمارا در مسخت یوما توضیح می‌دهد قربانی قطورت نیز گناهان بدگویی را کفاره می‌کرد.

حال که به سبب گناهان ما بیت‌همیقداش ویران شده و نه لباس کهن گادول و نه قربانی قطورت داریم که گناهان را کفاره نمایند، بسیار بیشتر باید مواظب بود که مرتکب خطا نشویم، مخصوصاً گناه بدگویی، چون این گناه هم تراز سه گناه کبیره است. باید حواسمان به دهانمان باشد که از آنها هیچ سخن بدی خارج نشده و فقط موارد خوب از دهان خویش خارج نماییم.

سپس باید گناه بدگویی که تا به حال انجام داده‌ایم را کفاره نماییم. رینو یونا در کتاب دروازه‌های توبه توضیح می‌دهد: ”برای توبه، با همان عضوی که گناه انجام شده، باید میصوا انجام داد.“

به این ترتیب باید مشغول آموزش توره و خواندن تفیلا شد و هر چقدر بیشتر به آموزش توره مشغول شویم و تفیلا بخوانیم، بهتر این گناه بدگویی را کفاره می‌کنیم.

امر مهم در خواندن تفیلا این است که از اول تفیلا تا پایان آن باید سکوت نمود و در مورد مسائل روزمره و شخصی صحبت نکرد. دومین امر در تفیلا این است که باید کلمات تفیلا را به طور کامل و واضح از دهان خارج نماییم و کلمات تفیلا را تا حدی بلند بگوییم که با گوش خود بتوانیم آنها را بشنویم، چون اگر فرد کلمات تفیلا، براخاها و قرائت شمع بیسرائل که می‌گوید را نمی‌شنود، انگار که انجام وظیفه نکرده است. فقط تفیلائی هجده‌گانه است که نباید کلمات آن را با گوش خود شنید.

اگر بر این مورد تمرین کنیم و در تفیلا خواندن دقت کنیم، به تدریج متوجه می‌شویم کمتر اشتیاق به بدگویی و غیبت داریم، چون بیان ما مقدس می‌شود و کمک می‌کند بر غریزهٔ بد خویش مسلط شویم.

چک دو هزار دلاری بابت شعر

من از مدیر سالن تشکر کردم و گفتم: "ولی شاید عروس و داماد راضی نباشند ما از موزیک آنها استفاده کنیم."
 مدیر سالن گفت: "نگران نباش، با آنها هم صحبت کردم و آنها گفتند خوشحال می‌شوند، شما از موزیک آنها استفاده کنید و کلاً این که اگر شما از موزیک آنها استفاده کنید، هیچ ضرری به آنها نمی‌زند و آنها می‌صوا هم می‌کنند."
 من خوشحال شدم و پس از صرف اولین وعده غذا، صدای موزیک بلند شد و همه شروع به رقصیدن کردیم. وعده دوم غذا صرف شد و دوباره موزیک نواخته شد و ما گرم رقص و پایکوبی بودیم که ناگهان خواننده، شعر "یامیم علی می‌ملخ توسیف" را خواند.
 داماد ادامه داد: "جناب راو، هم چنان که می‌دانید، وقتی راو مهمم یا شخص بسیار پر اهمیتی وارد سالن می‌شود، این آهنگ را به احترام او می‌خوانند و انگار در سالن مجاور راو مهممی آمده بود و آنها این شعر را به احترام او نواخته بودند. میهمانان من نیز با شنیدن این شعر به درب ورودی سالن نگاه کردند که ببینند چه راو مهممی وارد می‌شود که ناگهان عموی من وارد شد و همه به استقبال او رفتند.
 کلاً عموی من شخص بسیار خسیسی است و معمولاً هدیه نمی‌دهد. ولی این بار چون فکر کرد این شعر را به احترام او گذاشتیم، خیلی احساساتی شد و به من یک چک دو هزار دلاری داد. حال اگر به عمومیم بگویم این چک حق من نیست، ممکن است دلگیر شود. از طرف دیگر، من حق خود نمی‌بینم که از این هدیه استفاده کنم."
 راو کمی فکر کرد گفت: "اگر از جانب الهی باعث شدند دقیقاً در همان موقع که این شعر نواخته شده، عموی تو سر برسد، پس این چک حق تو است و تو می‌توانی از آن استفاده نمایی."

شخص جوانی به نزد یکی از راوهای سرشناس یروشالییم آمد و گفت: "جناب راو، عموی من به عنوان هدیه عروسی دو هزار دلار چک نوشته است، آیا اجازه دارم این چک را نقد کنم و از پولش استفاده نمایم؟"
 راو با تعجب پرسید: "چرا که نه؟ عمویت این هدیه را به تو داده تا از آن استفاده کنی."
 تازه داماد تعریف کرد: "شب عروسی من، در یکی از خیابانهای اصلی، تجمع بود و نوازندگان و خواننده پشت ترافیک مانده بودند و تلفن زدند و گفتند نمی‌توانند سر وقت به مراسم برسند و به محض اینکه ترافیک باز شود، آنها خود را به سالن عروسی می‌رسانند. به هر حال مراسم عروسی را آغاز کردیم و پس از مراسم خوپا و قیدوشین، مهمانان مشغول خوردن غذا شدند و نگرانی ما از این بود که پس از صرف وعده اول غذا، میهمانان مجلس عروسی را ترک کنند. من نگرانی خود را با مدیر سالن در جریان گذاشتم و او گفت: "صبر کن، فکری دارم."
 چسبیده به سالن عروسی ما، سالن عروسی دیگری بود که صاحب هر دو سالن یکی بود. در سالن مجاور نیز جشن عروسی برگزار بود و در آن سالن، نوازندگان و خواننده‌ها آمده بودند. مدیر سالن به سوی آنها رفت و پس از چند دقیقه پیش من آمد و گفت: "نگران نباش، من با مدیر این نوازندگان صحبت کردم و مشکل تو را گفتم. آنها دو بلندگوی اضافه به همراه دارند که این بلندگوها را در این سالن نصب می‌کنیم و به این صورت، هر آهنگی که در سالن بغلی نواخته شود، در اینجا نیز خواهد بود. خواننده نیز نام عروس و داماد را نخواهد گفت تا کسی متوجه نشود این نوازنده‌ها از سالن مجاور هستند."

هاله‌های پوریم

۴. کودکانی که به سن تربیت رسیده‌اند یعنی ۵ یا ۶ سال به بالا، برای شنیدن مگیلا و فراگرفتن این میصوا، می‌توان به **בית דנסת** آورد اما کودکانی که هنوز به سن تربیت نرسیده‌اند (زیر ۵ یا ۶ سال)، نباید به **בית דנסת** آورد زیرا با ایجاد سر و صدا، مزاحم جماعت شده و افراد بالغ را نیز از شنیدن کلمه به کلمه مگیلا باز می‌دارند و گناه جماعت بر عهده والدینی است که کودکان خردسال را به **בית דנסת** می‌آورند. بنابراین صحیح است، ساعتی را پس از خاتمه تفیلاقی آقایان، برای قرائت مگیلا ویژه بانوان اعلام نمایند تا پس از بازگشت آقایان به خانه، خانمها بتوانند بدون به همراه بردن کودکان کلمات مگیلا را با آرامش و دقت بشنوند.

۵. هر فرد یهودی که به سن تکلیف رسیده چه مرد و چه زن موظف است، دو بار قرائت متن مگیلا را در شب و صبح پوریم بشنود یا در صورت وارد بودن به آهنگ و تلفظ صحیح، خودش متن مگیلای نوشته شده بر پوست را قرائت نماید.
 ۶. شخصی که به هر دلیل قرائت مگیلای شب پوریم را از دست بدهد امکان جبران آن را در روز ندارد.
 ۷. بانوانی که نمی‌توانند برای شنیدن مگیلا به **בית דנסת** بیایند یا به علت سر و صدا و ازدحام موفق به شنیدن کامل قرائت مگیلا نشده‌اند باید از شخصی ذیصلاح بخواهند تا مگیلا را در خانه برای آنها قرائت نماید تا به انجام این وظیفه شرعی مزکی گردند.

חתיי יק סקה קוקכ יפירדאזד ו חד-אונד אז هر شخص به اندازه توان او انتظار دارد و نه بیشتر.

• **מילג זכר למחצית השקל** را جهت **תלמוד תורה** و مراکز پرورش دانش تורה اختصاص می‌دهند. اصل **מחצית השקל** برای مخارج **בית המקדש** می‌باشد و در گמارا (**בראכות** ، برگ 8 ، صفحه اول) آمده است: " از روزی که **בית המקדש** ویران گشته شد-اوند در سراسر عالم ، فقط علم هلاخا را از آن خود می‌داند و هر شخص که تلاش می‌کند و دیگران را نیز تشویق می‌نماید تا تורה و فراگیرندگان آن را برافراشته نماید ، نجات **ישרא-ל** را با چشمان خود خواهد دید". در گמارا (**بابا בתرا** ، برگ 10 ، صفحه دوم) می‌فرماید: " چگونه **ישרא-ל** سربلند خواهد گردید؟ توسط **די תשא** یعنی به زخوت میصوای **שקלים** و حمایت قوم از فراگیری دانش تורה برای رضایت پدر آسمانیان".

- ✓ **א.** هر فرد یهودی موظف است در پوریم چهار میصوا انجام دهد:
 - ✓ قرائت **مگیلا**؛
 - ✓ فرستادن دو نوع مختلف خوراکی برای یک دوست یا آشنا (مرد برای مرد و زن برای زن)؛
 - ✓ دادن مبالغی صدقا حداقل به دو شخص نیازمند؛
 - ✓ صرف وعده‌ای غذا به احترام پوریم همراه با نوشیدن یابین به اندازه‌ای که کمی سرخوش شود (یا به خواب رود) و با شادمانی و نشاط گرفته شده از ایمان به **خد-اوند** و حمایت لحظه به لحظه او از تک‌تک فرزنداناش ، به سوی **خد-ا** بازگردد و گفته شده که درجه توبه از روی شادمانی در پوریم بسیار والاتر از درجه توبه از روی ترس در **رش‌هشانا** و **کیپور** می‌باشد. **אשריכם ישרא-ל**

7. خواننده **مگیلا** موظف است به جماعت یادآوری نماید هنگام شنیدن متن **مگیلا** ، نیت کنند در حال انجام فرمان قرائت **مگیلای אסתר** می‌باشند و خود خواننده **مگیلا** نیز باید نیت نماید که با قرائت خود ، فرد جماعت را شامل انجام میصوا می‌نماید.

1. هنگام قرائت **مگیلا** باید دقت نمود ، زیرا اگر حתיی یک کلمه درست ادا نشود ، این میصوا را انجام نداده است. بنابراین خواننده **مگیلا** باید سعی کند هر کلمه را صحیح تلفظ نماید تا تمام جماعت بشنوند و شامل میصوا گردند و در صورت ایجاد سر و صدا **שליח צבור** باید صبر کند تا سکوت برقرار شود و آن قسمت را مجدداً بخواند تا اشخاصی که آن کلمات را نشنیده‌اند انجام وظیفه نمایند.

2. اشخاصی که **مگیلای** غیر کاشر یعنی **مگیلای** چاپ شده روی کاغذ در دست دارند ، اگر چند کلمه را از **שליח צבור** نشنیدند می‌توانند از روی **مگیلای** چاپ شده آن چند کلمه را بخوانند و خود را به **שליח צבור** برسانند.

3. صحبت در حین قرائت **مگیلا** تا پس از **براخای** آخر آن ممنوع است و شخصی که به این دلیل ، کلماتی را نشنود باید برگردد و آن چند کلمه را از روی **مگیلایی** که در دست دارد بخواند تا به **שליח צבור** برسد.

4. رسم است تا قبل از قرائت **مگیلا** ، مبلغ تعیین شده برای **זכר למחצית השקל** را می‌پردازند. شخصی که از لحاظ اقتصادی در تنگنا می‌باشد ، می‌تواند با دادن حתיی یک سکه در حد توان خود این میصوا را انجام دهد. افراد بالای 20 سال باید **זכר למחצית השקל** را بپردازند و درجه بالاتر آن که افراد بالای 13 سال نیز این مبلغ را پرداخت نمایند. بانوان نیز مانند آقایان باید این مبلغ را پرداخته و صحیح است جهت کودکان نیز ، این **זכר** پرداخت شود. البته شخصی که بضاعت مالی ندارد می‌تواند برای خودش مبلغ تعیین شده را بپردازد و برای هر یک از افراد خانواده مبلغی جزئی

قابل توجه خوانندگان گرامی

در مملهای ذیل امکان دریافت نشریه چاپ شده وجود دارد:

* **ירושالیم:** بازار مفتحه یهودا ، **פיابان אפרסק** ، **فروشگاه آقای یوسف کهن** تلفن 058-5836955

* **ירושالیم:** گنولا ، **פיابان ملفی ایسرائل** شماره 25 **فروشگاه آقای فرجیان**

* **تل آویو:** **פיابان علیا** شماره 33 ، **آقای کهن فولادی * فولون:** **بیت הכנסת** **צלیری ایران** ، **بیت הכנסת** **مغن دוד**

* **کفرساب:** **آقای موטי کهن** تلفن 052-3561529 * **ناتانیا:** **آقای فرهاد تراشندگان** تلفن 052-8686886

* **بیطار:** خانواده **آقای نورانی** تلفن 054-8428936

* امکان دریافت این نشریه از تارنمای <http://www.ladaat.info/gilyonot.aspx?view=1> وجود دارد.